

καμωμένα γιὰ τὶς εὐχὲς
τῆς ἄφεσης, μπρὸς στ' ἄγιο βῆμα,
— διμως τῆς εὐλογίας τὸ σχῆμα
τὸ πιὸ ἱερό, εἶν' ἀπ' τὶς ψυχὲς

ποὺ σπαράζουν μέσα στὸ κρῖμα.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΑΓΑΠΗΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μὲ ξαναβρίσκει ἡ συντροφιὰ τὰ βράδνα,
τὶς νύχτες τὸ βιβλίο τὸ σοφό·
τὶς σκόλες στ' ἀκρογιάλια, στὰ λαγκάδια
γυρνῶ, σὰν πρῶτα, καὶ εὐωδίες ρουνφῶ.

Καὶ τὶ ἥσυχα δονλεύω, μὲ τὶ κέφρι !
Πῶς ἡ ζωὴ μον ἀκούραστα κυλᾶ...
Καὶ σὰν τῆς ἥδονῆς ἀκούω τὸ ντέφρι
ρίχνουμαι στὸ μεθύσι της τρελά.

• Άπτι γιὰ τὸν καημοὺς τῆς ζήλειας, γλύκες
βρίσκω πετώντας δῶ καὶ κεῖ φαιδρός.—
— "Ἄς εἶσαι εὐλογημένη ποὺ μ' ἀφῆκες !
Δὲν τόξερα πὼς ἥταν πιὰ καιρός.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ